

prima instanță: V. Pușcaș
instanța de apel: T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc

dosarul nr. 3ra-1546/16

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Rotaru Anatol împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 02 noiembrie 2010 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 27 martie 2015, Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 16 februarie 2015, s-a adresat cu cerere prealabilă către SA „Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ (avizului de plată pentru luna ianuarie 2015), prin care s-a solicitat încasarea din contul său plata pentru energia termică livrată de pârât în sumă de 4730,35 lei pentru apartamentul nr. 14 situat pe str. Belousov, 41, mun. Bălți.

Menționează că, conform răspunsului nr. 47 din 16 martie 2015 a fost informat de către SA „Cet-Nord” precum că sumele calculate și înaintate către plată se efectuează conform hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 și altor legi, luându-se în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice. La fel, s-a indicat că, proprietarii apartamentelor deconectate de la rețeaua centralizată de energie termică sunt obligați să achite 20% din costul energiei termice ce revine 1 m.p. din suprafața apartamentului, însă din luna martie va fi efectuat calculul în mărime de 15 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat.

Indică că conform avizului de plată contestat, SA „Cet-Nord” ca furnizor de serviciu comunal (energie termică), pretinde că în perioada lunii ianuarie 2015 în casa nr. 41, ap. 14 din str. Belousov, mun. Bălți, a furnizat o cantitate de energie termică conform datelor de contor la preț de 4 730,35 lei.

Susține că potrivit Actului de deconectare a apartamentului de la sistemul de încălzirea centralizată din 29 decembrie 2004, întocmit de SA „Cet-Nord”, apartamentul nr. 14 situat pe str. Belousov 41, mun. Bălți a fost integral deconectat de la sistemul de încălzire centralizată. De asemenea, potrivit aceluiași act s-a stabilit că, proprietarul va achita 5% din suprafața locuinței pentru neizolarea țevilor de tranzit. Astfel, reiese că apartamentul nominalizat a fost integral deconectat de la energia termină în anul 2004, în apartament fiind instalată sistemul de încălzire autonomă, iar toate țevile din apartament sunt izolate.

În acest sens, remarcă că SA „Cet-Nord” nu i-a livrat nici o cantitate de energie termică în perioada indicată, deoarece prin Actul de deconectare de la căldura centrală și instalarea sistemului de căldură autonomă se denotă despre lipsa necesității prestării de energie termică de către SA „Cet-Nord”, care nu a prezentat careva probe care ar confirma faptul livrării energiei termice în locuința sa.

Afirmă că, pct. 9 din hotărârea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, indică că furnizarea energiei termice se face numai în bază de contract încheiat între furnizor și consumator, între producător și distribuitor, precum și între consumator și sub consumator, ale cărui prevederi trebuie respectate de fiecare parte, însă un contract dintre părți nu există, iar Legea nr. 402 din 24 octombrie 2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie nu stabilește o asemenea obligație.

Relevă că din anul 2004, încăperea cu drept de proprietate a reclamantului utilizează regulat căldură autonomă, adică nu necesită încălzire suplimentară de la SA „Cet-Nord” și nu o folosește și nici nu o primește, or, pârâtul poate să-și strămute țevile de căldură în afara apartamentului aflat în proprietatea sa, deoarece aceste țevi de tranzit deranjează prin prezența lor în apartament.

De asemenea, susține că prin avizul de plată menționat proprietarul este impus la suportarea coloanelor de tranzit din motivul că pârâtul nu dorește să ocolească proprietatea lui, care este impus să primească un serviciu comunal pe care nu-l acceptă, încălcând astfel dreptul de proprietate consfințit în art. 46 al Constituției RM și art. 1 Protocolul nr. 1 adițional CEDO.

Insistă că din momentul deconectării de la căldură, nu mai are statut de consumator, iar relațiile existente au încetat din anul 2004, fapt ce contravine art. 1 din Legea privind protecția drepturilor consumatorilor.

Obiectează că potrivit avizului de plată prin care se solicită încasarea plăților pentru energia termică livrată sunt indicate date de contor, datele trecute, curente și consumate conform contorului, astfel, în toate avizele de plată a tuturor locatarilor casei de locuit nr. 41 sunt indicate aceleași date de consum în luna ianuarie, deci rezultă că este indicat volumul total al energiei termice livrate pentru toata casa în întregime.

Explică că, reieșind din faptul că suprafața totală a casei de locuit este de 1821,1 m.p., iar consumătorul energiei termice pentru luna ianuarie constituie 53,47 Gcal, efectuând un simplu calcul matematic ($53,47 \text{ Gcal} : 1821,1 \text{ m. p.} = 0,029 \text{ Gcal/m.p.}$), rezultă că pentru un metru pătrat al casei de locuit a fost consumat 0,035 Gcal, prin urmare, suma indicată în avizul se plătește absolut nejustificată și fără prezentarea câtorva dovezi precum că suma solicitată spre achitare de către furnizorul SA „Cet-Nord” coincide cu energia termică livrată casei de locuit în întregime, la fel, nu sunt probe care ar justifica repartizarea între locatari a energiei termice livrate.

Mai menționează că, în răspunsul SA „Cet-Nord” din 16 martie 2015, se indică că plata solicitată este pentru pierderile din bloc, care se calculează conform hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, adică 20 % din consumul energiei termice ce revine la 1 m. p. de suprafață a apartamentului, ori nu au fost aduse probe care ar demonstra existența pierderilor energiei termice în subsoluri și spații comune.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor pct. 8 Anexa nr. 7 din hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energia termică, hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Solicită anularea avizului de plată pentru luna ianuarie anul 2015, cont personal 10032897, eliberat pentru apartamentul nr. 14, situat în mun. Bălți, str. Belousov, 41, ce se află în proprietatea lui Roratu Anatol ca fiind ilegal și obligarea SA „Cet-Nord” să nu calculeze și să nu expedieze în adresa sa pe viitor avize de plată pentru energia termică pe care nu o furnizează.

La 04 mai 2015, Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina a depus cerere suplimentară, solicitând inclusiv anularea actului de deconectare de la sistemul de încălzire centralizat din 19 februarie 2015, ca fiind ilegal (f. d. 17).

În motivarea cererii suplimentare, a indicat că SA „Cet-Nord” a întocmit și a expediat în adresa lui la 24 februarie 2015, actul de deconectare al apartamentului de la sistema de încălzire din 19 februarie 2015, iar nefiind de acord cu acesta a depus o cerere prealabilă la 23 martie 2015, drept răspuns la care s-a invocat că nu există motive pentru anularea actului de deconectare de la sistemul de încălzire centralizat sus menționat.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 02 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat avizul de plată înaintat de SA „Cet-Nord” pentru luna ianuarie 2015 contra sumei de 4730,35 lei pe numele lui Rotaru Anatol asupra apartamentului nr. 14 de pe str. Belousov 41, mun. Bălți, în rest pretențiile au fost respinse. S-a încasat de la SA „Cet-Nord” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de către SA „Cet-Nord”, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 02 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 25 alin. (1) și alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. art. 8¹-8³, art. art. 17-18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, modificat prin hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energia termică, care reglementează aspecte ce țin de achitarea energiei termice în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante, modul și termenele de achitare a plăților pentru serviciile locative, comunale și necomunale.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea cu privire la anularea avizului de plată, deoarece potrivit calculelor prezentate de către SA „Cet-Nord”, verificate suplimentar în instanța de apel s-a reținut faptul că pentru perioada 01 octombrie 2011-ianuarie 2015, Rotaru Anatol a acumula o datorie de 4730,35 lei.

Totodată, instanța de apel a constatat netemeinicia cerinței cu privire la obligarea SA „Cet-Nord” de a nu expedia pe viitor avize de plată pentru energia termică pe care nu o furnizează, or odată ce instanța de apel a concluzionat că avizul de plată este unul legal, urmează a fi respinse și cerințele subsecvente înaintate de reclamant.

De asemenea, instanța de apel a găsit drept neîntemeiată cerința cu privire la anularea Actului de deconectare de la sistemul de încălzire centralizată din 19 februarie 2015, or după natura sa acest act nu reprezintă un act administrativ care produce efecte, fiind doar un act prin care s-a verificat starea funcțională și existența coloanelor de tranzit în apartamentul reclamantului.

La 23 august 2016, Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea cu privire la anularea actului administrativ (aviz de plată luna ianuarie 2015) să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind pasibilă de casare.

În acest context, precizează că art. 25 alin. (1) și alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 este aplicabilă situațiilor în care persoanele beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală, însă în cauza dată recurentul nu a beneficiat de careva servicii comunale prestate de intimat.

La fel, indică că suma de 4730,35 lei indicată în avizul contestat include datorii istorice care depășește cu mult termenul general de prescripție extinctivă, înăuntru căruia partea are dreptul de ași revendica dreptul încălcat.

Cu referire la prevederile Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, susține că plățile nu urmează a fi încasate în mod obligatoriu, ci numai în cazul existenței pierderilor care în mod obligatoriu vor fi calculate în modul prevăzut de lege și acest calcul va fi semnat de furnizor și gestionar, ori un astfel de calcul nici nu a fost întocmit de către SA „Cet-Nord”, pentru a fi stabilit cuantumul pierderilor de energie termică.

Pentru argumentele expuse în cele de mai sus, consideră recurentul că instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat legea materială care guvernează raportul juridic litigios, nu a stabilit circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei și nu a dat o apreciere justă a probelor prezentate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 26 aprilie 2016, a fost expedită în adresa recurentului la data de 23 iunie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 12901 (f. d. 136) și a fost recepționată de către recurent la data de 30 iunie 2016, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție contra semnătură (f. d. 137).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 august 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Pentru considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Rotaru Anatol, reprezentat de avocatul Moruz Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță